

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklites 49, 54, 107 ja 108 sätestatud tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline liikmesriigi meede, mille raames liikmesriigi õigusnormi (seadus, millega kehtestatakse telekommunikatsiooniteenustele erimaks) tagajärjel langeb tegelik maksukoormus välisomandis olevatele maksukohustuslastele; kas osutatud tagajärg on kaudselt diskrimineeriv?
2. Kas ELTL artiklitega 107 ja 108 on vastuolus selline liikmesriigi õigusakt, mis näeb ette käibe suurusest sõltuva progressiivse maksumääraga maksukohustuse; kas seda, kui õigusaktist tulenevalt langeb suurem osa tegelikust maksukoormusest peamiselt välisomandis olevatele maksukohustuslastele, tuleb lugeda kaudselt diskrimineerivaks; kas sellisel juhul on tegemist keelatud riigiabiaga?
3. Kas käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾ artiklit 401 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline liikmesriigi õigusakt, mis toob kaasa eristuse välisomandis olevate ja omamaiste maksukohustuslaste vahel; kas erimaksu näol on tegemist käibe suurusest sõltuva käibemaksulaadse maksuga ning kas see on käibemaksudirektiiviga kooskõlas või mitte?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari)
16. veebruaril 2018 – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Kohtuasi C-126/18)

(2018/C 221/04)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas ühenduse õiguse sätetega, nõukogu direktiiviga 2006/112/EÜ ⁽¹⁾ (edaspidi „käibemaksudirektiiv“) (eriti arvestades selle artiklit 183) ning tõhususe, vahetu õigusmõju ja võrdväarsuse põhimõtetega on kooskõlas selline liikmesriigi kohtupraktika, mille kohaselt viivitusintressi käsitlevate õigusnormide analüüsimisel lähtutakse eeldusest, et riigi maksuamet ei ole toime pannud õigusrikkumist (tegematajätmist) – s.t ei ole viivitanud maksukohustuslaste tasumata ostude pealt tasutud käibemaksu tagastamatu osa suhtes –, sest sel ajal, kui nimetatud asutus taotlust lahendas, oli ühenduse õigust rikkuv siseriiklik õigusnorm kehtiv ja Euroopa Kohus tuvastas alles hiljem, et selles sätestatud nõue on ühenduse õigusega vastuolus? Selliselt aktsepteeriti liikmesriigi praktikas siseriiklikus õigusnormis kehtestatud selle nõude kohaldamist, mis rikkus liidu õigust, peaaegu õiguspärasena, kuni liikmesriigi seadusandja selle ametlikult kehtetuks tunnistas?

2. Kas ühenduse õigusega, konkreetselt käibemaksudirektiiviga (eriti arvestades selle artiklit 183) ning võrdväärsuse, tõhususe ja proportsionaalsuse põhimõtetega on kooskõlas sellised liikmesriigi õigusnormid ja tava, mille kohaselt tehakse viivitusintressi käsitlevate asjakohaste õigusnormide analüüsimisel vahet selle järgi, kas riigi maksuamet ei tagastanud maksu, järgides sel ajal kehtinud siseriiklikke õigusnorme – mis pealegi rikkusid ühenduse õigust – või ei tagastanud maksu neid õigusnorme rikkudes, ja näevad käibemaksu pealt – mida ei saanud tagasi nõuda mõistliku aja jooksul siseriiklikus õiguses sätestatud nõude tõttu, mille Euroopa Kohus tunnistas liidu õigusega vastuolus olevaks – tasumisele kuuluva intressi summa osas ette kaks piiritletavat perioodi, nii et
- esimesel perioodil on maksukohustuslastel õigus saada viivitusintressi ainult keskpanga baasintressimääras, võttes arvesse, et kuna ühenduse õigusega vastuolus olev Ungari õigusnorm kehtis sel ajal ikka veel, ei toiminud Ungari maksuamet õigusvastaselt, kui ta ei lubanud arvetel märgitud käibemaksu mõistliku aja jooksul välja maksta, samas kui
 - teisel perioodil tuleb maksta intressi, mis võrdub kahekordse keskpanga baasintressimääraga – mis on pealegi asjaomase liikmesriigi õiguskorras viivituse korral kohaldatav – ainult hilinemise korral esimese perioodi eest tasumisele kuuluva viivitusintressi maksmisega?
3. Kas ühenduse õigusega, käibemaksudirektiivi artikliga 183 ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas selline liikmesriigi tava, millega määratakse liidu õiguse vastaselt kinnipeetud maksu (intress käibemaksu pealt; käesoleval juhul põhisumma) pealt viivitusintressi maksmisega hilinemise eest liikmesriigi õigusnormide kohaselt tasumisele kuuluva viivitusintressi (liitintress või intress intresside pealt) arvutamise alguskuupäevaks mitte käibemaksu (põhisumma) pealt tasumisele kuuluva intressi alguskuupäev, vaid hilinemise hetk, võttes konkreetselt arvesse, et liidu õiguse vastaselt kinnipeetud või tagasi maksmata jätetud maksude pealt intressi nõue on subjektiivne õigus, mis tuleneb vahetult liidu õigusest endast?
4. Kas ühenduse õigusega, käibemaksudirektiivi artikliga 183 ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas selline liikmesriigi tava, mille kohaselt maksukohustuslane peab esitama maksuasutuse viivitamisega seotud õigusrikkumise tõttu tasumisele kuuluva intressi nõude korral eraldi taotluse, samas kui teistel viivitusintressi nõudmise juhtudel ei ole niisugust eraldi taotlust vaja, sest intress määratakse automaatselt?
5. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas ühenduse õigusega, käibemaksudirektiivi artikliga 183 ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas selline liikmesriigi tava, mille kohaselt saab Euroopa Kohtu tuvastuse kohaselt liidu õiguse vastaselt kinnipeetud maksu pealt intressi maksmisega (intress käibemaksu pealt; käesoleval juhul põhisumma) hilinemise eest liitintressi (intressi intresside pealt) määrata ainult siis, kui maksukohustuslane esitab erakorralise taotluse, millega ei nõuta konkreetselt intressi, vaid tasumata ostudele vastava maksu summat, mis võlgnetakse täpselt sel ajal, kui siseriiklikus õiguses tunnistatakse kehtetuks selline liikmesriigi õigusnorm, mis on liidu õigusega vastuolus ja mis kohustas käibemaksu selle tasumata jätmise tõttu kinni pidama, kuigi käibemaksu pealt oli juba kogunenud intress, mille alusel nõutakse liitintressi erakorralisele taotlusele eelnevate deklareerimisperioodide eest ja mida ei ole veel makstud?
6. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas ühenduse õigusega, käibemaksudirektiivi artikliga 183 ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas selline liikmesriigi tava, millega kaotatakse õigus saada liitintressi (intressi intresside pealt) Euroopa Kohtu tuvastuse kohaselt liidu õiguse vastaselt kinnipeetud maksu pealt intressi maksmisega (intress käibemaksu pealt; käesoleval juhul põhisumma) hilinemise eest seoses käibemaksu pealt intressi nõuetega, mis ei tekkinud käibemaksu deklareerimise selle perioodi kohta, mille kohta erakorralise taotluse esitamise aegumistähtaeg on möödunud, sest need intressid kuulusid tasumisele varem?
7. Kas ühenduse õigusega ja käibemaksudirektiivi artikliga 183 (arvestades eriti tõhususe põhimõtet ja seda, et alusetult tagasi maksmata jäetud maksude pealt intressi nõudmine on subjektiivne õigus) on kooskõlas selline liikmesriigi tava, millega jäetakse maksukohustuslane lõplikult ilma võimalusest nõuda intressi sellise maksu pealt, mida peetakse kinni vastavalt siseriiklikule õigusnormile, mis hiljem tunnistatakse ühenduse õigusega vastuolus olevaks ja millega oli keelatud nõuda käibemaksu teatavate tasumata ostude pealt, nii et

- [nimetatud tava kohaselt] loeti intressinõuet sel ajal, kui sai nõuda maksu [tagastamist], põhjendamatuks, tuginedes sellele, et sel ajal kehtis õigusnorm, mis hiljem tunnistati ühenduse õigusega vastuolus olevaks (põhjusel, et hiline mist ei olnud ja et maksuasutus oli üksnes piirdunud kehtiva õiguse kohaldamisega),
 - ja hiljem, kui ühenduse õiguse vastaseks tunnistatud õigusnorm, mis piiras õigust tagastamisele, oli siseriiklikus õiguskorras kehtetuks tunnistatud, väites, et aegumistähtaeg on möödas?
8. Kas ühenduse õigusega, käibemaksudirektiivi artikliga 183 ja tõhususe põhimõttega on kooskõlas selline liikmesriigi tava, mille kohaselt võimalus nõuda viivitusintressi, mida tuleb maksta käibemaksu intressi pealt (põhisumma), mida maksukohustuslasel on õigus saada maksu pealt, mida ei tagastatud sel ajal, kui see oli algselt sissenõutav, sellise siseriikliku õigusnormi tõttu, mis tunnistati hiljem ühenduse õiguse vastaseks, seatakse kogu perioodi 2005–2011 puhul sõltuvusse sellest, kas maksukohustuslasel on konkreetsel hetkel õigus taotleda tagasi käibemaksu selle maksu deklareerimise perioodi eest, mille ajal kõnealune ühenduse õiguse vastane õigusnorm tunnistati siseriiklikus õiguskorras kehtetuks (2011. aasta september), kuigi intressi käibemaksu pealt (põhisumma) ei olnud makstud enne seda hetke ega ka pärast, enne seda, kui esitati nõue siseriiklikule kohtule?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari)
16. märtsil 2018 – FS versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Kohtuasi C-173/18)

(2018/C 221/05)

Kohtumenetluse keel: Ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: FS

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu õigust tuleb tõlgendada selliselt, et maksuhaldur ei tohi deklaratsiooni esitamise järgse maksukontrolli käigus välistada maksukohustuslaste võimalust valida väikestele ettevõtjatele kehtestatud käibemaksuvabastuse korra kohaldamist?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku (Poola) 9. märtsil
2018 – Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB) versus BGŻ BNP
Paribas S.A. w Gdańsku**

(Kohtuasi C-183/18)

(2018/C 221/06)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku